

Asia C-373/20

**Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukainen
ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä**

Jättämispäivä:

6.8.2020

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie (Puola)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

18.6.2020

Valittaja:

A.M.

Vastapuoli:

Dyrektor Z. Oddziału Regionalnego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Maatalouden uudelleenjärjestelystä ja uudistamisesta vastaavan viraston alueellisen osaston johtaja Z.)

Kansallisessa tuomioistuimessa käsiteltävän asian kohde

Ennakkoratkaisupyynnön esittäneessä tuomioistuimessa on nostettu kanne, jossa viljelijä A.M. väittää asetuksen N:o 1120/2009 2 artiklan c alakohtaa rikotaan sen väärän tulkinnan johdosta, joka on aiheuttanut sen, että osa maa-alueista ei muodosta pysyvää laidunta sillä esiintyvän viljelykierron vuoksi, sekä sen virheellisen oletuksen johdosta, ettei maa-alueen tulvan alle jäämisellä kokonaan tai osittain ole asiassa merkitystä, vaikka säännöllisten tulvien osoittamisella on olennainen merkitys arvioitaessa viljelykierron olemassaoloa ja maatalouskäytön keskeytymistä, ja niiden seurauksena sitä, tulisiko maatalouden ympäristötukea myöntää ja jos, niin minkä suuruisena.

Ennakkoratkaisupyynnön kohde ja oikeudellinen perusta

Ennakkoratkaisukysymyksen kohteena on komission asetuksen (EY) N:o 1120/2009 2 artiklan c alakohdan määritelmän ”pysyvä laidun” tulkinta sekä ne

taloudelliset seuraukset, joita kansallisen viranomaisen käsitys tämän käsitteen sisällöstä aiheuttaa viljelijälle maatalouden ympäristötukien myöntämisen ja maatalouden ympäristöohjelman viisivuotisen täytäntöönpanokauden keskeytymisen yhteydessä. Kysymys esitetään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 267 artiklan perusteella.

Ennakkoratkaisukysymys

Onko kansallisten viranomaisten käsitys yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 III osastossa säädetyn tilatukijärjestelmän täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 29.10.2009 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1120/2009 (EUVL 2009, L 316, s. 1) 2 artiklan c alakohdan määritelmästä ”pysyvä laidun” oikea, kun tämän käsityksen mukaan erityisellä luonnonsuojelualueella (Natura 2000 - alue; Inskin luonnonpuisto) sijaitsevien niittyjen ja laidunten luonnollinen ja säännöllinen sekä kokonainen tai osittainen tulvan alle jääminen johtaa näiden maa-alueiden kuulumiseen ns. viljelykiertoon ja aiheuttaa sellaisen viisivuotiskauden (tai pidemmän kauden) keskeytymisen, jona nämä maa-alueet eivät kuulu viljelykiertoon, minkä seurauksena viljelijälle aiheutuu maatalouden ympäristötukien menetyksiä tai niitä koskevia rajoituksia sekä muita maatalouden viisivuotisen ympäristöohjelman toteuttamisen keskeytymiseen liittyviä taloudellisia seurauksia?

Unionin oikeussäännöt, joihin viitataan

Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 III osastossa säädetyn tilatukijärjestelmän täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 29.10.2009 annettu komission asetus (EY) N:o 1120/2009 (EUVL 2009, L 316, s. 1) – 2 artiklan c alakohta

Neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä mainitussa asetuksessa säädettyjen viljelijöiden suorien tukien järjestelmien mukaisten täydentävien ehtojen, tuen mukauttamisen ja yhdenmetyksen hallinto- ja valvontajärjestelmän osalta sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä viinialalle säädetyn tukijärjestelmän mukaisten täydentävien ehtojen osalta 30.11.2009 annettu komission asetus (EY) N:o 1122/2009 (EUVL 2009, L 316, s. 65) – 2 artikla

Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 378/2007 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 kumoamisesta 19.1.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 73/2009 (EUVL 2009, L 30, s. 16) – 6 artikla, 146 artiklan 2 kohta

Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71, (EY) N:o 1254/1999 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta 29.9.2003 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1782/2003 (EUVL 2003, L 270, s. 1) – johdanto-osan kolmas ja neljäs perustelukappale

Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maaseudun kehittämisen tukitoimenpiteitä koskevien tarkastusmenettelyjen ja täydentävien ehtojen täytäntöönpanon osalta 27.1.2011 annettu komission asetus (EU) N:o 65/2011 (EUVL 2011, L 25, s. 8) – 7 artiklan 1 kohta

Yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta 17.12.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1307/2013 (EUVL 2013, L 347, s. 608) – 4 artiklan 1 kohdan h alakohta, muutettu 13.12.2017 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2017/2393

Kansalliset oikeussäännöt, joihin viitataan

Maaseudun kehittämisestä Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston tuella vuosien 2007–2013 maaseudun kehittämisohjelman puitteissa 7.3.2007 annettu laki – 5 §:n 1 momentin 14 kohta, 18 a §

Maatalouden ympäristöohjelman taloudellisen tuen myöntämisen yksityiskohtaisista ehdoista ja menettelystä vuosien 2007–2013 maaseudun kehittämisohjelman puitteissa 13.3.2013 annettu maatalous- ja maaseudun kehittämisministeriön asetus – 1, 2, 4 ja 38 §

Itäskin luonnonpuistosta 27.7.2005 annettu Länsi-Pommerin maakuntahallituksen asetus nro 14/2005 – 3 §:n 1 momentti

Itäskin luonnonpuiston suojelusuunnitelmasta 10.10.2005 annettu Länsi-Pommerin maakuntahallituksen asetus nro 36/2005 – 2 §:n 1 momentti, 3 §:n 1 momentti ja 4 §

Yhteenveto tosiseikoista, pääasian menettelystä ja asianosaisten tärkeimmistä perusteluista

- 1 Viljelijä A.M. aloitti vuonna 2009 viisivuotisen maatalouden ympäristöohjelman toteuttamisen vuosiksi 2009–2013 osana pakettia 2 (luonnonmukainen viljely, vaihtoehto 2.3 – pysyvä laidun, ilmoitettu pinta-ala: 45,37 ha) ja pakettia 3

(laajaperäinen pysyvä laidun, vaihtoehto 3.1.2 – laajaperäinen viljely Natura 2000 alueilla sijaitsevilla niityillä ja laitumilla, ilmoitettu pinta-ala: 20,00 ha).

- 2 Vuosina 2009–2011 viljelijä sai tukia ilmoitettujen pinta-alojen mukaisesti. Vuonna 2012 ensimmäisen asteen viranomaisen (maatalouden uudelleenjärjestelystä ja uudistamisesta vastaavan viraston piiritoimiston johtaja P.) – viljelijän sellaisen hakemuksen perusteella, jolla hän pienensi ilmoitettua pinta-alaa 9,83 hehtaarilla maa-alueen pitkäaikaisen kokonaisen tai osittaisen tulvan alle jäämisen vuoksi, mikä esti niittyjen ja laidunten niittämisen vaaditun ajan kuluessa – tekemässä maatalouden ympäristötuen myöntämistä vuodelle 2012 koskevassa (lopullisessa) päätöksessä todettiin, että tukikelpoinen pinta-ala oli 35,51 ha vaihtoehdossa 2.3 ja 17,18 ha vaihtoehdossa 3.1.2. Viljelijälle myönnettiin tuet alennettuina. Vuonna 2013 viljelijä esitti maatalouden ympäristötukihakemuksen, jossa pakettien pinta-alat ilmoitettiin vuosien 2009–2011 suuruisina – mistä riita-asia sai alkunsa –, ja ilmoitti, että 9,83 hehtaarin pinta-alan poissulkemisen vuonna 2012 ei pitäisi vaikuttaa vuoden 2013 hakemukseen, koska poissulkeminen ei ollut johtunut hänen virheestään ja koska hän oli niittänyt niityt ja laitumet vaadittua myöhempänä ajankohtana eli lokakuussa 2012, mikä vahvistettiin ensimmäisen asteen viranomaisen 15.10.2012 tekemässä tarkastuksessa.
- 3 Ensimmäisen ja toisen asteen hallintoviranomaiset ovat antaneet asiassa päätöksen kuusi kertaa, ja Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie (voivodikunnan hallintotuomioistuim, Szczecin, Puola) on lisäksi ratkaissut asian kahdesti. Tällä hetkellä tapaus on päätynyt kolmannen kerran saman tuomioistuimen käsiteltäväksi. Kuudennessa päätöksessään ensimmäisen asteen viranomainen arvioi, että 9,83 hehtaarin osalta maankäytön jatkuvuus pysyvänä laitumena on keskeytynyt, ja vaikka maa-alue on mahdollista palauttaa maatalouskäyttöön suhteellisen lyhyessä ajassa, sitä ei voida pitää pysyvänä laitumena ennen kuin maa-alueella on käytetty viiden vuoden ajan heinäkasvien tai muiden nurmirehukasvien kasvattamiseen joko luonnollisesti (itseuudistuva) tai viljelemällä (kylvämällä) ilman viljelykiertoa. Viranomainen päätyi siis siihen tulokseen, että viljelijä oli soveltanut viljelykiertoa pysyväksi laitumeksi luokiteltuun maa-alueeseen sen tulvan alle jäämisen seurauksena. Sen sijaan toisen asteen viranomainen (maatalouden uudelleenjärjestelystä ja uudistamisesta vastaavan viraston alueellisen osaston johtaja Z.) yhtyi ensimmäisen asteen viranomaisen arvioon maa-alueen kokonaisen tai osittaisen tulvan alle jäämisen aiheuttamasta sen pysyvänä laitumena käyttämisen jatkuvuuden keskeytymisestä ja viljelykierron soveltamisesta, mutta tästä arviosta riippumatta hän ilmaisi lisäksi näkemyksensä siitä, että viljelijä ei ilmoittanut vuonna 2012 ensimmäisen asteen viranomaiselle komission asetuksen (EU) N:o 1974/2006 47 artiklan 2 kohdassa säädetystä ns. ylivoimaisesta esteestä kymmenen työpäivän kuluessa päivämäärästä, jona se oli mahdollista tehdä, minkä vuoksi osittainkaan tulvan alle jääneitä maa-alueita ei käytetty maataloustarkoituksiin vuonna 2012.
- 4 Arvioinnin tuloksena viranomaiset katsoivat, että vaihtoehdon 3.1.2 osalta pinta-ala oli 17,19 ha ilmoitetun 20,00 ha:n asemesta, joten – komission asetuksen (EU)

N:o 65/2011 16 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan perusteella – viljelijälle tuli vaihtoehdon 3.1.2 osalta myöntää tuki pinta-alalle, josta oli vähennetty havaittu erotus kaksinkertaisena, ja vaihtoehdon 2.3 osalta – saman asetuksen 16 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan perusteella – tuki oli evättävä.

Yhteenveto ennakkoratkaisupyynnön perusteista

- 5 Ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen on ratkaistava, johtaako säännöllinen kokonainen tai osittainen tulvan alle jääminen maatalouden ympäristötukihakemuksessa ilmoitetuilla maa-alueilla, jotka sijaitsevat erityisellä luonnonsuojelualueella (Natura 2000, Ínskin luonnonpuisto, neuvoston direktiivin 92/43/ETY liitteessä I luetellut 14 luokan luontotyypit)– ja joita juuri tästä syystä uhkaa luonnolliset säännölliset kokonaiset tai osittaiset tulvan alle jäämiset, jotka johtuvat, muun muassa Ínskin luonnonpuiston suojelusuunnitelmasta 10.10.2005 annetun Länsi-Pommerin maakuntahallituksen asetuksessa nro 36/2005 asetetuista ojitukseen ja tulvien estämiseen liittyvistä rajoituksista – maan muokkaamiseen eli ns. viljelykiertoon ja sen seurauksena siihen, ettei viljelykiertoon käytettyä maa-aluetta voida pitää komission asetuksen (EY) N:o 1120/2009 2 artiklan c alakohdassa tarkoitettuna pysyvänä laitumena, mikä edelleen johtaa viljelijän maatalouden ympäristötuen epäämiseen tai rajoittamiseen sekä muihin maatalouden viisivuotisen ympäristöohjelman toteuttamisen keskeytymisen aiheuttamiin taloudellisiin seurauksiin sekä velvollisuuteen palauttaa kokonaan tai osittain myös vuosina 2009–2012 saadut maksut. Perusteet jo maksettujen maatalouden ympäristötukien takaisinmaksulle, kokonaan tai osittain, myös edellisiltä vuosilta, löytyvät unionin oikeudesta ja kansallisista säännöksistä, ts. komission asetuksen (EU) N:o 65/2011, jonka soveltamisala ilmenee säädöksen otsikosta ja jossa säädetään neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä tarkastusmenettelyjen käyttöönoton osalta, 18 artiklan 2 kohdasta. Neuvoston asetuksen (EY) N:o 65/2011 6 artiklan 1 kohdan a alakohdassa todetaan nimenomaisesti, että tämän asetuksen säännöksiä sovelletaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 36 artiklan perusteella myönnettyyn tukeen eli myös maatalouden ympäristötukeen. Tämän säännösten tarkempi konkretisointi löytyy kansallisesta lainsäädännöstä, ts. maatalouden ympäristöohjelman taloudellisen tuen myöntämisen yksityiskohtaisista ehdoista ja menettelystä vuosien 2007–2013 maaseudun kehittämisohjelman puitteissa 13.3.2013 annetun maatalous- ja maaseudun kehittämisministeriön asetuksen 39 §:stä ja sitä seuraavista pykälistä.
- 6 Siitä vastoin sillä, ettei viljelijä ole ilmoittanut ns. ylivoimaisesta esteestä, joka on aiheutunut maa-alueen kokonaisesta tai osittaisesta tulvan alle jäämisestä, ei ole merkitystä vuoden 2013 tukia koskevan kiistan ratkaisemisessa, koska se koskee vuoden 2012 tukiin liittyviä olosuhteita.
- 7 Ennen ratkaisun antamista, jotta voidaan selvittää komission asetuksen (EY) N:o 1120/2009 2 artiklan c alakohdan tulkintaan liittyvät epäselvyydet, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin piti tarpeellisena esittää

ennakkoratkaisukysymyksen Euroopan unionin tuomioistuimelle, koska se ei voi selvittää pääkysymystä eli sitä, menettääkö pysyvä laidun luonteensa ja tarkoituksensa, kun siihen sovelletaan viljelykiertoa ymmärrettynä siten, miten kansalliset viranomaiset tulkitsevat tätä käsitettä, eli kun se jää tulvan alle kokonaan tai osittain.

- 8 Komission asetuksen (EY) N:o 1120/2009 2 artiklan c alakohdassa säädettyä pysyvän laitumen määritelmää muutettiin edelleen vuonna 2013 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan h alakohdalla, jota muutettiin myöhemmin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2017/2393. Nämä pysyvän laitumen määritelmän muutokset eivät kuitenkaan poista ennakkoratkaisupyyntöä esittäneen tuomioistuimen epäselvyyksiä eivätkä selvennä viljelykiertoon liittyvää kysymystä, varsinkin kun jälkimmäisen näistä muutoksista jälkeen – jäsenvaltion valinnan mukaan – kyntö voi vaikuttaa viljelykierron olemassaoloon. Näillä muutoksilla ei siten ole vaikutusta määritelmän tulkintaan sen vuoden 2013 sanamuodossa.
- 9 Unionin tuomioistuin on oikeuskäytännössään useasti käsitellyt pysyvän laitumen määritelmän tulkintaa, mukaan lukien 11.11.2010 annettu tuomio C-152/09, jossa se arvioi syy-yhteyden olemassaoloa maa-alueen käyttötarkoituksen pellosta pysyväksi laitumeksi muuttamisen ja maatalouden ympäristötoiminnan välillä, sekä 15.5.2019 annettu tuomio C-341/17 P ja 13.2.2020 annettu tuomio C-252/18 P, joissa arvioitiin, onko maatalousmaan kasvillisuuden tyyppi (puu- ja pensasmaisten kasvien esiintyminen) ratkaiseva edellytys luokiteltaessa maa-alue pysyväksi laitumeksi vai onko tällainen edellytys myös se, että maa-alueen tosiasiallinen merkitys maataloustoiminnalle on pysyvälle laitumelle tyypillinen. Kyseiset tuomiot eivät siis auta selvittämään ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle epäselviä seikkoja.
- 10 Sitä vastoin 14.10.2010 annetussa tuomiossa C-61/09, jossa oli kysymys tiettyjen maa-alueiden sisällyttämisestä viljelijän tilatukijärjestelmän perusteella saamaan tukeen, todettiin seuraavaa: ”– asetuksen N:o 1782/2003 44 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, ettei se estä alan katsomista tukikelpoiseksi, kun sitä tosin käytetään myös maataloustarkoituksiin, mutta se palvelee pääasiallisesti maisemanhoidon ja ympäristönsuojelun tavoitteita. Lisäksi toiminta, joka vastaa mainitun asetuksen 2 artiklan c alakohdassa mainittua määritelmää, on myös silloin maataloustoimintaa, kun maanviljelijän on noudatettava ympäristönsuojeluviranomaisten ohjeita.” Kyseisessä tuomiossa unionin tuomioistuin muistutti – viitaten 16.7.2009 annettuun tuomioon Horvath, C-428/07 – että ympäristönsuojelu, joka on yksi Euroopan unionin päätavoitteista, on katsottava tavoitteeksi, johon pyritään yhteisessä maatalouspolitiikassa (39 kohta) ja että olisi ristiriitaista, että maatalousmaa lakkaisi olemasta tukikelpoinen, kun sitä käytetään maisemanhoidon ja ympäristönsuojelun tarkoitukseen (40 kohta), ja katsoi sen vuoksi, että olosuhteet, joissa maa-aluetta käytettiin pääasiassa luonnonsuojeluun ja maastopiirteiden säilyttämiseen, eivät vie siltä asetuksen N:o 1782/2003 44 artiklan 2 kohdan tarkoittamaa maatalousmaan

luonnetta, koska maa-aluetta on tällöin tosiasiallisesti käytetty peltona tai laitumena (41 kohta).

- 11 Ainoastaan 2.10.2014 annetussa tuomiossa C-47/13 unionin tuomioistuin käsitteli ratkaistessaan kansallisen tuomioistuimen suoriin tukiin liittyviä kysymyksiä muun kuin aikaisemmin viljellyn nurmirehulajikkeen kynnön ja kylvämisen vaikutusta luokitteluun pysyvänä laitumena ja viittasi – tulkitsemalla 29.10.2009 annetun komission asetuksen (EU) N:o 1120/2009 2 artiklan c alakohdan pysyvän laitumen määritelmää – viljelykiertoon. Kyseisessä tuomiossa unionin tuomioistuin katsoi, etteivät toisiaan seuraavat eri nurmirehulajikkeet muodosta viljelykiertoa eivätkä siten estä luokittelua pysyväksi laitumeksi.
- 12 Julkisasiamies Sharpston käsitteli viljelykiertoa hieman laajemmin edellä mainitussa asiassa 30.4.2014 esittämässään ratkaisuehdotuksessa (C-47/13, EU:C:2014:293) (ks. erityisesti ratkaisuehdotuksen 43 ja 46 kohta ja alaviite 25). Julkisasiamiehen argumentaatio viljelykierron merkityksestä, vaikka se onkin hyödyllistä kognitiivisesta näkökulmasta, ei selvennä kysymystä siitä, johtaako erityisesti oikeudellisesti suojelluilla alueilla sijaitsevien niittyjen ja laitumien säännöllinen kokonainen tai osittainen tulvan alle jääminen viljelykierron olemassaoloon ja estääkö se näiltä maa-alueilta pysyvän laitumen ominaisuuden.
- 13 Puolan hallintotuomioistuinten oikeuskäytännössä komission asetuksen (EU) N:o 1120/2009 2 artiklan c alakohdan pysyvän nurmen määritelmää, joka toistuu kansallisessa lainsäädännössä, ts. 13.3.2013 annetun maatalous- ja maaseudun kehittämisministeriön asetuksen 4 §:n 2 momentissa, on käsitelty lukuisia kertoja, useimmiten kuitenkin liittyen ns. ylivoimaiseen esteeseen ja velvollisuuteen ilmoittaa määräajassa tällaisen esteen olemassaolosta. Kansallisten tuomioistuinten tähänastisessa oikeuskäytännössä ei kuitenkaan ole käsitelty ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa ilmennyttä ongelmaa. Kyseistä ongelmaa ei ole ratkaistu myöskään unionin tuomioistuimen tähänastisessa oikeuskäytännössä. Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin ei myöskään tiedä, että jonkin toisen unionin jäsenvaltion tuomioistuin olisi esittänyt unionin tuomioistuimelle ennakkoratkaisukysymyksen, joka koskisi vastaavaa unionin oikeuden soveltamisongelmaa kuin käsiteltävänä olevassa asiassa. Tämän vuoksi ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin päätti, että käsiteltävässä asiassa on tarpeen esittää ennakkoratkaisukysymys.
- 14 Ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen mukaan komission asetuksen (EY) N:o 1120/2009 2 artiklan c alakohdan sisältämän määritelmän ”pysyvä laidun” oikea tulkinta on välttämätöntä asian ratkaisemiseksi. Oikea tulkinta antaa ennakkoratkaisupyynnön esittäneelle tuomioistuimelle mahdollisuuden ratkaista, muodostaako erityisesti oikeudellisesti suojelluilla alueilla sijaitsevien niittyjen ja laitumien säännöllinen kokonainen tai osittainen tulvan alle jääminen viljelykierron ja estääkö se näiltä maa-alueilta pysyvän laitumen ominaisuuden ja sen seurauksena poissulkee kyseiset maa-alueet vuoden 2013 maatalouden ympäristötukien piiristä (ja aiheuttaa velvollisuuden palauttaa vuosilta 2009–2012 saadut tuet erillisessä menettelyssä).

- 15 Ennakkoratkaisupyyntö esittäneen tuomioistuimen mukaan olosuhteita, kuten luontoarvojen vuoksi erityisesti oikeudellisesti suojelluilla alueilla sijaitsevien niittyjen ja laitumien säännöllistä kokonaista tai osittaista tulvan alle jäämistä (minkä vuoksi niitto- tai laiduntamisajat siirtyvät kansallisessa lainsäädännössä säädettyjä ajanjaksoja myöhemmäksi ja maanviljelijän on täytettävä nämä vaatimukset myöhempana ajankohtana), ei olisi pidettävä viljelijän harjoittamana viljelykiertona. Tätä kantaa tukee julkisasiamies Mazakin 11.5.2010 esittämä ratkaisuehdotus asiassa C-61/09, EU:C:2010:265 (ks. ratkaisuehdotuksen 20 kohta).
- 16 Ennakkoratkaisupyyntö esittänyt tuomioistuin pyytää unionin tuomioistuinta harkitsemaan myös asiantuntijan tai asiantuntijoiden nimittämistä määrittelemään viljelykierron tavoitteen ja olennaiset erityispiirteet agronomisessa merkityksessä sekä vastaamaan kysymykseen, onko luontoarvojen vuoksi erityisesti oikeudellisesti suojelluilla alueilla sijaitsevien niittyjen ja laitumien säännöllinen kokonainen tai osittainen tulvan alle jääminen tämän tavoitteen ja näiden erityispiirteiden mukaista.